

## Arrest

nr. 138 417 van 12 februari 2015  
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE VIII<sup>ste</sup> KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 30 april 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 27 maart 2014 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 december 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 januari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. J.-P. LIPS die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. DE WITTE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. verzoeker kwam op 25 februari 2014 toe op Belgisch grondgebied en diende op 26 februari 2014 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) trof op 17 maart 2014 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Na beroep weigerde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus in zijn arrest van 14 juli 2014 (RvV 14 juli 2014, nr. 127 009). Het cassatieberoep dat tegen dit arrest werd ingesteld bij de Raad van

State gaf op 9 september 2014 aanleiding tot een beschikking van niet-toelaatbaarheid (RvS, 9 september 2014, nr. 10 778(c)).

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding trof op 27 maart 2014 een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies). Verzoeker werd hiervan op 28 maart 2014 per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

*“In uitvoering van artikel 75, § 2 / artikel 81 en artikel 75, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de heer, die verklaart te heten*

*naam : T.(...) N.(...)*

*voornaam : D.(...) T.(...)*

*geboortedatum : (...)*

*geboorteplaats : (...)*

*nationaliteit : China*

*het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis en volle toepassen(2), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar*

*toe te begeven.*

**REDEN VAN DE BESLISSING :**

*Op 17/03/2014 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen*

*(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980*

*Betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van*

*vreemdelingen hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste*

*documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum,*

*In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 (dertig) dagen.”*

## 2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Ter terechtzitting wordt de raadsman van verzoeker geattendeerd op het feit dat uit de gegevens van het wachtregister blijkt dat er op 14 januari 2015 door betrokkene een (tweede) asielaanvraag werd ingediend.

2.2. Krachtens artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet enkel voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang. Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

2.3. De raadsman van verzoeker bevestigt dat zijn cliënt de bedoeling had om een nieuwe asielaanvraag in te dienen en dat zijn cliënt, indien deze inderdaad een asielaanvraag zou hebben ingediend, een tijdelijk recht op verblijf geniet. Volgens de raadsman van verzoeker dient de bestreden beslissing in dat geval te worden vernietigd omwille van de duidelijkheid in het rechtsverkeer. Tevens wijst de raadsman erop dat de bescherming die wordt geboden door artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie ruimer is dan de bescherming die geboden wordt door een asielaanvraag.

2.4. De advocaat van de verwerende partij stelt dat er geen reden bestaat om de beslissing te vernietigen omdat de gemachtigde van de staatssecretaris op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing verplicht was om deze te nemen en deze terecht heeft genomen.

2.5. De Raad stelt vast dat het verblijf van verzoeker door het indienen van een asielaanvraag minstens gedekt is tot op het ogenblik dat de commissaris-generaal heeft beschikt over zijn verzoek om

internationale bescherming. De eventuele vernietiging van de bestreden beslissing kan verzoeker thans geen enkel voordeel meer opleveren. Een vreemdeling kan immers niet terzelfdertijd onderworpen zijn aan een bevel om het grondgebied te verlaten en beschikken over een tijdelijke verblijfstitel (cf. RvS 30 september 2009, nr. 196 530). Verzoeker geeft geen blijk van het rechtens vereiste actuele belang bij zijn vordering waardoor deze niet ontvankelijk is. Het feit dat de bescherming van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie ruimer zou zijn, doet hieraan geen afbreuk.

Het beroep is niet ontvankelijk.

### 3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

#### **Enig artikel**

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf februari tweeduizend vijftien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

F. TAMBORIJN